

[Per Stig Møller]

Endelig med hensyn til det demokratiske, spørgsmålet om de 35 pct. af de stemmeberettigede lønmodtagere, der skal stemme nej. Her vil jeg sige, at man normalt har quorumsregler i alle fora. Det er normalt, at man siger, der skal være et vist antal, der dukker op og stemmer om en sag, før det overhovedet gælder. Det gælder i almindelig foreningsjura, og det er jo den regel, man har her. Den har man i øvrigt også i grundloven, hvad angår Folketingets beslutninger. Den har man for resten også i EF i Ministerrådets beslutninger. Hvis man ikke møder op og stemmer, er det jo, fordi man er tilfreds med det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne. De, som er utilfredse, skal nok dukke op. Det, SF's forslag vil føre til, er noget af det, vi så i 1970'erne, nemlig at meget små grupper kan få uforholdsmæssigt stor indflydelse, fordi de bruger kampmekanismerne og har fået nogle spilleregler gjort så lempelige, at de kommer til at virke meget større, end de er.

Jeg synes altså, at 35 pct.-reglen er rimelig. De passive har jo markeret til fordel for skitsen, idet de ikke mener, der er grund til at stemme imod den, og hvis man er utilfreds med den skitse, der er kommet frem efter forhandlingerne, har man jo på den næste generalforsamling mulighed for at skifte sine forhandlere og sin ledelse ud.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Man kan ligefrem se på hr. Per Stig Møller, at han er glad for at fiske i rørt vand og allerede glæder sig til, at man kan finde nogle sprækker i regeringspartierne i dette spørgsmål. Men dér må jeg skuffe hr. Per Stig Møller. Der er ikke mulighed for i denne sag at få slået kiler ind mellem de fire regeringspartier. De er alle enige om, at det er et usædvanlig dårligt tidspunkt, SF har valgt at fremsætte dette lovforslag på, og det er derfor, regeringen ikke melder på SF's forslag. Og det er en enig regering, så der er ikke grundlag for at prøve at puste til noget, hvor der ikke er noget at puste til.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har det sådan, at hvis nogen har ret, så synes jeg, man skal give dem ret. Derfor tror jeg, jeg vil give hr. Per Stig Møller ret i, at der

næppe er tvivl om, at også dette vil være et område, hvor Socialdemokratiet ikke kan komme videre med den politik, man har givet tilsagn om at ville kigge på for over et år siden, da vi havde dette forslag i en anden udformning til behandling første gang.

Men jeg vil også gerne sige til hr. Per Stig Møller, som snakker så meget om, at det jo er vores demokratiske love og grundloven og EF-love osv.: Er det særlig demokratisk, er det særlig rimeligt, når slagteriarbejderne, som sidste gang havde en stemmeprocent på 43,8, hvoraf 58,5 pct. stemte nej til deres overenskomst, skal arbejde under en overenskomst, som typografer og mejerister, og hvad ved jeg, har sagt ja til? Er der noget demokrati i det? Kan man få folk til at forstå, at de skal bruge deres demokratiske rettigheder, når man sætter nogle blokeringer ind, som har betydet, at de ikke selv kunne bestemme over, hvilke overenskomster de skulle arbejde under, selv om de har brugt deres demokratiske rettigheder, og uanset om de så havde været oppe på 100 pct. stemmeafgivelse her?

Resultatet heraf har været, at der på et senere tidspunkt er kommet stridigheder osv. – det, man kalder overenskomststridige strejker – fordi man har været så utilfreds med den overenskomst, man kom til at leve under, selv om ens ledelse besluttede sig for at anbefale det.

Jeg synes ikke, det er særlig demokratisk. Og jeg tror ikke, at det er befordrende for at få også unge mennesker til at indse, at vi har et demokratisk system, når de skal underlægges regler som denne, og når vi ikke engang kan snakke sammen om, at de er udemokratiske.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Til arbejdsministeren: Jeg anfægtede jo ikke og var enig i, at det var klogt af regeringen at melde i dag. Det roste jeg også regeringen for. Jeg kritiserede, at man så ikke holdt linien.

Dér, hvor jeg ser uenigheden i regeringen, og hvor SF altså er enig med mig, er med hensyn til det forslag, som SF altså havde ventet, men som ikke er på bordet, og hvor man altså i dag antyder noget fra Fagbladet og også fra ministeren om, at Socialdemokratiet gerne vil ændre på alle disse regler, som SF også vil ændre. Dér siger jeg: Er regeringen enig i det? Det var det, jeg satte spørgsmålstegn ved, ikke det andet.